

Tanyai tanár

— *Nagyon kedves, hogy szánakozik rajtam...
Mosolyos arcán árnyék zuhan át
s mint koporsóra hullajtott göröngyöt
ejti a két szót: »Sajnálom magát!...«*

*Úgy véli, méltán szánakozik rajtam...
— Tanyára menni!? ... brrr! ... de butaság...
... csak sár... csak sár... és nincsen dzsessz, se »presszó«...
Hagyja ott! hagyja... mért marad tovább?!*

*Ahová ember kellett, oda álltam.
Nevelni kell! Nevelni — hóban, sárban,
míg városokká nőnek a tanyák...*

*Kis szókeség! ne szánakozzék rajtam!
Nekem erőm és nyugodt igazam van,
s százszorta inkább szánhatnám — Magát!*

FARKAS LÁSZLÓ

Maszatkirálynő

*Hoppsza, csöppség!... Főlemellek.
No mégegyszer!... Hoppsza-hó!...
Kék ruhácskád, mint a felleg,
Leng magasan. Ugye, jó?*

*Hopp, repüljünk! Rajta! Hó-rukk!...
Kalimpál a kis topán,
Most meg mint a kiscsikó, rág...
No de ej, ej!... Igazán!...*

*Máris eltörött a mécses.
Hogy isznak az egerek!
Repülésből már elég lesz.
Sértett úrhölgy, pityereg.*

*Térdemre hát lovagolni,
Szép kisasszony! Gyí, jakó!...
Zsebemben sok furcsa holmi,
Mind kirámolni való:*

*Ez töltőtoll. Drága szerszám!
A nagybácsi ezzel ír,
Verset, százszám és ezerszám.
S lásd, ez is kell, a papír.*

*Öngyújtó és cigaretta,
Tükör, fésű... Kész bazár.
Nyakli biczka... No, ne vedd a
Szádba!... Ej, kis csapodár!...*

*Hogy megugrott! Messze fut már,
S vissza nyelvet öltöget.
Szája, orra csupa lekvár...
Szaladj, el ne érjelek!*

*Fuss, maszatkirálynő! Én meg
Íróasztalhoz ülök,
S percnyi játék versbe téved.
Megbocsátod, ha döcög?...*